

הפטרה לסוכות - יום שני

ספר מלכים א, פרק ח

ב וַיִּקְהֲלוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בִּגְרַח הָאֲתָנִים בַּחֶג הוּא
הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: ג וַיָּבֹאוּ כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־הָאָרוֹן:
ד וַיַּעֲלוּ אֶת־אָרוֹן יְהוָה וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֹהֶל
וַיַּעֲלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם: ה וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל־עַדְת׃ יִשְׂרָאֵל הַנוֹעֲדִים
עָלוּ אִתּוֹ לִפְנֵי הָאָרוֹן מִזִּבְחִים צֹאן וּבָקָר אֲשֶׁר לֹא־יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מְרֹב:
ו וַיָּבֹאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־אָרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־מְקוֹמוֹ אֶל־דָּבִיר הַבַּיִת
אֶל־קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים אֶל־תַּחַת פְּנֵי הַכְּרוּבִים: ז כִּי הַכְּרוּבִים פָּרְשִׁים
כְּנָפִים אֶל־מְקוֹם הָאָרוֹן וַיִּסְכּוּ הַכְּרֻבִים עַל־הָאָרוֹן וְעַל־בְּדָיו מִלְמַעְלָה:
ח וַיֵּאָרְכוּ הַבְּדִיִם וַיִּרְאוּ רְאשֵׁי הַבְּדִים מִן־הַקֹּדֶשׁ עַל־פְּנֵי הַדָּבִיר וְלֹא יִרְאוּ
הַחוּצָה וַיְהִי שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ט אִין בָּאָרוֹן רֶק שְׁנֵי לַחֹת הָאֲבָנִים
אֲשֶׁר הֵנַח שָׁם מֹשֶׁה בְּחֹרֵב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: י וַיְהִי בְצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן־הַקֹּדֶשׁ וְהֵעֲנָן מָלֵא אֶת־בַּיִת
יְהוָה: יא וְלֹא־יָכְלוּ הַכֹּהֲנִים לַעֲמֹד לְשֶׁרֶת מִפְּנֵי הָעֲנָן כִּי־מָלֵא כְבוֹד־יְהוָה
אֶת־בַּיִת יְהוָה: יב אַז אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר לְשָׁכֵן בְּעֶרְפֶּל: יג בָּנָה
בְּנִיתִי בַיִת זֶבֶל לָךְ מִכּוֹן לְשִׁבְתֶּךָ עוֹלָמִים: יד וַיִּסַּב הַמֶּלֶךְ אֶת־פָּנָיו וַיִּבְרָךְ
אֶת כָּל־קֹהֶל יִשְׂרָאֵל וְכָל־קֹהֶל יִשְׂרָאֵל עִמָּד: טו וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִיו אֶת דִּן־דָּוִד אָבִי וּבִידּוֹ מָלֵא לְאֹמְרוֹ: טז מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם לֹא־בַחֲרִיתִי בְעִיר מִכָּל־שְׁבֻטֵי
יִשְׂרָאֵל לִבְנוֹת בַּיִת לַיהוָה שָׁמַי שָׁם וְאֶבְחַר בְּדָוִד לַיהוָה עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל:

יז וַיְהִי עִם־לִבָּב דָּנָד אָבִי לְבָנוֹת בְּיַת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: יח וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־דָּנָד אָבִי זַעַן אֲשֶׁר הָיָה עִם־לִבְבְּךָ לְבָנוֹת בְּיַת לְשֵׁמִי הִטִּיבֹתָ כִּי
הָיָה עִם־לִבְבְּךָ: יט רַק אַתָּה לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי אִם־בְּנֶדֶךָ הֵיצֵא מִחִלְצִיִּךָ
הוּא־יִבְנֶה הַבַּיִת לְשֵׁמִי: כ וַיִּקַּם יְהוָה אֶת־דָּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר וַאֲקָם תַּחַת
דָּוִד אָבִי וַאֲשַׁב עַל־כַּסֵּא יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וַאֲבָנָה הַבַּיִת לְשֵׁם
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: כא וַאֲשֵׁם שֵׁם מְקוֹם לְאֲרוֹן אֲשֶׁר־שָׁם בְּרִית יְהוָה
אֲשֶׁר כָּרַת עִם־אַבְתְּיָנוּ בְּהוֹצִיָּאוֹ אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: